

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranțate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N° 88.

Sâmbătă, 19 Aprilie (1 Mai).

1886.

Brașov 18 Aprilie 1886.

Va să dică totu nu e glumă. Țeranii din Galiția țin morțișu la credința, că'n anul acesta se sfârșește lumea. Sărmanii de ei, rău trebuie să le mai mērgă, decă se gândesc la sfârșitul lumii. Pesimismul Mazurului (țeranului polon) pōte numai la țeranii nostri ilu mai întēpinămū, căroră asemenea li s'a înăcritū sufletul de „atāta îngrijire” ce-o documentēză magnații dela putere pentru sōrtea lorū. Și totuși trebuie că țeranul polon e multū mai inferior țeranului nostru, decă crede așa de ușorū în sfârșitul lumii și în faimele răspândite, că domni arū vol ērāși să introducă iobăgia.

Acēstă frică de iobăgia ne face însă să credemū, că cu tōtă exploatarea țeranului galițianū din partea nobilimei și jidovimei, administrațiunea a pus'o într'o stare mai bună, decātū de pildă, la noi, unde e lătită credința, că nici în timpul iobăgiei nu era mai rău decātū acuma sub constituționalismū.

Cātū pentru proprietarii poloni, cari facū parte din Slată polonă, trebuie să credemū că suntū neîntrecuți ca asupritori ai țeranului. Grōza ce a intratū în inima lorū din cauza mișcării și a ferberii între țerani este fōrte iutemeiată, decă numai pe jumētate arū fi adevērate din cele ce se scriu despre purtarea lorū cu țeranii.

Pe la anulū 1860, cānd s'a începutū era constituțională, se aflau încă mulți deputați ai țeranilor în dieta din Lembergū. Aceștia îngrijēu p'atunci, ca „domni” să nu facă tōte numai în favorul castei lorū. Magnații poloni însă atāta au totū agitatū de atunci încōce în folosul domniei lorū exclusive, încātū astādi în locul reprezentanților țeranilor ședū pe băncile dietei numai conți și prinți poloni. Se ntelege că în alegerea mijlocelorū n'au fostū dificili: corupțiunea, amenințările și terorismul la alegeri suntū la ordinea zilei. Chiar și elementele inteligente și liberale dela orașe se vedū terorizate în modulū celū mai cumplitū. Aici jōcā rolū denunțatiunea, de care atātū de bine se sciu folosi magnații unguri, cānd e vorba d'a sugruma poporulū. Locuitorii dela orașe suntū timbrați de anarhiști, revoluționari, apostaiți ș. a., pentru că cerū ca poporulū să fiā luminatū prin școlē și să se emancipeze de sub jugulū aristocraților.

Faptă este că ađi, cu totū principiulū egalei îndreptățiri ce s'a proclamatū din partea guvernului, în Galiția domnescū exclusivū Stancziciei (nobilimea și popimea), cari ținū poporulū în ignoranță și pe toți aceia, cari nu li se supunū lorū necondiționatū, îi persecutā fără cruțare.

E naturalū, ca 'n asemenea împrejurări totū ce se lucrēză în dietă și în Reichsrath este numai în favorul celorū dela putere, tocmai ca la noi în „fericitulū” statū ungarū. A fostū vorba nu de multū de unū impositū pe spirituōse. După nise desbateri fōrte îndelungate, s'au tăcutū unele concesioni, dēr numai proprietarilorū, de țeranū nu s'a ținutū sēmă.

De cultivarea țeranului nimeni nu se ngrijesce. Suntū ținuturi întregi, moșii aristocratice, unde nu se aflā nici măcar o școlă poporală. Și cum scie Slată să prefuiască munca țeranului, o dovedește împrejurarea, că în vēră trecutā li s'a plătitū țeranilorū din unele părți o platā dilnică de 12 cruceri și încă nici āstia nu li se plăteu totdeuna, ci li se dedēu asignații ca să capete pentru ele rachiu la cărciumele aristocraților.

Mișcarea nu s'a potolitū încă. Se facū arestări continue și autoritățile procedū cu mare asprime, ceea ce va amārī poporulū încă și mai multū. Aristocrații revirā gendarmeriā ca să le apere viēță, sciindū-se vinovați, bună orā cum

s'au sciutū vinovați și satrapii din Ardealū, cānd au cerutū asistință militară ca să 'i apere de o hārtiā revoluționară.

În legătură cu frica bine motivată stă și sistemulū d'a ascunde starea adevērată a lucrurilor înaintea ochilorū lumii și de a declara orice mișcare, ce le amenință domnia exclusivă, ca o agitațiune din afară. Așa se nteplă acum și'n Galiția, unde'n adevēru este astādi încātva justificată și temerea de înriuriri din afară prin expulsările Polonilorū din Prusia și prin măsurile prohibitive ale guvernului rusescū în contra Polonilorū.

Adevēratulū rău este însă acela pe care-lū accentuēză „Dziennik Polski,” care dice, că decă și vine o agitațiune din afară, de vină este totū numai nobilimea polonă, că agitațiunile au pututū să prinđă rădăcinā în poporū și să iea dimensiuni așa de periculoșe. *Nobilimea nu și-a implinitā misiunea sa față cu poporulū.*

Etā în puține cuvinte judecați teroristii din Galiția, cari asuprescū pe țeranulū polonū și pe celū rutēnū deopotrivă.

Tōte se rēsbunā 'n lumea acēsta.

Negociările cu România.

„Wiener Allg. Zeitg.” scrie cu data de 27 Aprilie următoarele:

„Māne vorū pleca delegații austro-ungari la Bucuresci. Din partea austriacă este delegatū consilierulū de secțiune, br. Kalchberg, guvernulū ungrescū trimite pe consilierulū de secțiune Mihalovits, pe directorulū oficiului vamalū centralū Turoczy și pe ajutorulū concipientū Fuhrman.”

„Pe la noi omenii se așteptā la o durată lungă a negocierilorū. După cum stau lucrurile abia se va putē dobēndi ca rezultatū alū sfātuirilorū o înțelegere definitivă. Pe cātā vreme pactulū austro-ungarū nu va fi perfectū, și mai vērtoșū până cānd parlamentele din Viena și Pesta nu se vorū fi pronunțatū asupra noului tarifū vamalū, pe cātū timpū mai departe guvernulū românū nu se va fi asiguratū despre aceea, că camera este inclinatā d'a încheia convenția și până cāndū tarifulū autonomū românū nu va fi ficsatū, până atunci convențiunea nu va trece peste stadiulū consultărilorū preliminarē.”

„Guvernulū din parte-și nu ne-a împărtășitū nimica, de unde amū fi în stare să conchidemū, că formala întōrcere spre bine a afacerii s'ar putē talmāci în sensulū acela, că convenția se va încheia la timpū. Sigurū este însă, că lumea comercială nu mai are speranță de a putē continua comerțulū cu România în modulū de până acum.”

Glōtele în timpū de rēsboiu.

Unū oficerū de statū majorū a scrisū în „Pester Lloyd” unū articolū privitorū la întrebunțarea glōtelorū în timpū de rēsboiu. Elū își ia de basă §. 5 alū legii glōtelorū, care lege s'a și primitū deja în dieta austriacă. La desbaterea aceluī paragrafū s'a născutū întrebarea, că să se întrebunțeze chemārea intēiū a glōtelorū în afară din țērā, în timpū de rēsboiu?

Autorulū articolului e pentru acēstā întrebunțare. și anume chemarea intēiū a glōtelorū va avea să asigure liniile, pe care să trimitū întăriri de trupe, precum și intrēga comunicațiune pe aceste linii să cađă totū în sarcina glōtelorū. În modulū acesta armata comună, honvețimea și landverulū vorū putea fi puse, în casulū unui rēsboiu, tōte în fața dușmanului și astfelū rēsboiul ar ajunge repede la capētū. În casulū cānd dușmanul ar fi invinsū în scurtū timpū, atunci n'ar fi nevoie, ca armata din cāmpulū de rēsboiu să se compecteze din glōte, ceea ce nici nu e de doritū, fiindū acēsta desavantajosū.

A douā chemare a glōtelorū va face serviciu în

interiorulū țērii în garnisōne, la deposite și pentru susținerea ordiuei. Autorulū articolului atrage atențiunea dietei, ungresci, ca la desbaterea acestei legi să precizeze mai bine lucrulū, și să nu se mulțāmescā numai cu amendamente ca dieta austriacă.

Firmanul imperialū turcescū

care incredințēză *prințului Bulgariei* guvernulū *Rumeliei orientale* este în traducere de următorulū cuprinsū:

Conformū stipulațiunilorū tractatului dela Berlinū și a arangiamentului privitorū la Rumelia orientală, înțelesū și confirmatū de plenipotentiarii puterilorū semnatare ale ăisului tractatū, întruniți în conferință în capitala noastră și comunicatū Alteței Vōstre de cătrā marele nostru viziratū, s'a hotărītū a se incredința inteligenței și fidelității vōstre guvernamentulū generalū alū acestei provincii.

Acēstā decisiune fiindū supusā la sancțiunea noastră imperială, ne-a plăcutū, în favōrea noastră suverană și confiența noastră din ce în ce mai mare în privința vōstrā, de a da astādi, 6 ale Innei Radjeb anulū 1303, o ordonanță în virtutea căreia administrațiunea provinciei Rumeliei orientale este incredințatā meritului vōstru și capacitățilorū vōstre. În consecință, prezentulū nostru firmanū, care vē conferā aceste funcțiuni, a fostū eliberatū de divanulū nostru imperialū.

De atunci Alteța Vōstrā va avea grijā, cu inteligența și devotamentulū ce o caracterizā, de a administra acēstā provincie, după intențiunile nōstre cele maritimōse și de a desfășura tōte silințele sale, după scumpa noastră dorință, spre a asigura ordinea și liniștea în Rumelia orientală, precum și buna stare și fericirea întregi populațiunii, fără deosebire, pentru a pune în execuțiune aranjamentulū susū citatū și pentru ași atrage astfelū, din ce în ce mai multū înalta noastră bunăvoință im erială

Expropriarea Romānilorū în Sēlagiu.

Salnicū, 8 Aprilie 1886.

Bismarck a buciematū ca să audā tōtā lumea, că dēnsulū voiesce să exproprieze pe Poloni din Germania.

Tisza din contrā tace și face. În Ungaria de multū se urmēză lucrarea de expropriare a Romānilorū. Suntū ținuturi întregi locuite de Romāni, unde inspectorii de dare mână în mână cu fișcalii comitatensii așa au sciutū duce lucrulū de bine, încātū moșii întregi de-ale Romānilorū s'au vēndutū cu toba cu prețulū dela 1 fl. și 50 cr., cum s'a întēplatū acēsta în comitatulū Solnocū-Dobēca, unde mai multe comune s'au sērăcitū de totū, fără însă ca erariulū se fi cāștigatū ceva, ba încă a trebuitū să supōrte speșele; dea-semena în comitatulū Hunedōrei.

Acuma va să ajungā asemenea sōrte comitatulū Sēlagiu. Se dice, că așa s'a hotărītū în Zēlau, centrulū comitatului Sēlagiu, cumeā moșii ingreunate cu restanță de dare dela 50 fl. în susū să se vēndā, și acelea cumpărāndū-le statulū, le va colonisa cu Ciangāi aduși din Bucovina și Moldova.

Ca punctū de mănecare s'a alesū Cehalulū românescū, o comună cu aprōpe 1000 suflete curatū romāne. Acēstā comună odinioară era fōrte înfloritoare. Decadința ei dateză din anulū 1873, cāndū prin colerā s'a rāritū populațiunea și murindū capii de familiā s'au ingreunatū moșii ce procentulū, ēr' contribuțiunea a totū rēmasū în restanță. La anulū 1876 a venitū altū desastru peste locuitorii din Cehalulū românescū, căci a bătutū piatra (ghiața) atātū grānele, cātū și mălaiiele și viile, așa că nu au pututū omenii folosi nici paiiele dela grāu, ēr' pomii și viile nici ađi nu producū cantitatea ce o produceau înainte de aceea. Atunci neavēndū populațiunea ce mănca, a trebuitū să contragā împrumuturi și acelea o apasă și ađi. La acestea se mai adauge și calamitatea suferitā la anulū 1879, că adecā din cauza ploilorū nu s'au făcutū de locū bucate.

Tōte acestea considerāndū-le, nimenea nu se va mira, că din 180 de moșieși, 130 suntū actualminte ingreunatū cu restanță de contribuțiune dela 50 fl. în susū.

Decă în cercurile hotărītore nu ar fi decisā expropriarea Romānilorū, s'ar fi pututū aștepta, ca locuitorilorū din Cehalulū românescū să li-se concēdā a plăti restanța de dare în rate și în decursū de mai mulți ani, căci nu din negligența lorū au rēmasū în restanță.

Dér' sörtea celor 130 familii românesce din Cehalul românesc este hotărâtă, ele au să ia câtă mai curînd bătă în mână, straița de găt și să pribegescă în lumea mare. Comitetul central comitatensă a decis vînderea moșilor și în înțelesul art. de lege XLIV din 1876, § 77, față cu restanțierii, și Moni Gyula ca fișcal comitatensă și Zeitler Karoly ca inspector de dare au și început procesul de execuție. Așa avem înaintea-ne incusa ridicată pentru suma de 160 fl. 14 cr. asupra averii imobile a lui Kerezsi Maria, Gavrila și George de cătră fișcalul comitatensă și inspectorul și astfel de incusă s'a ridicat asupra tuturor restanțierilor dela 50 fl. în sus

Scăpare nu credem să mai fiă, totuși în numele umanității protestăm înaintea lumii în contra expropriării a 130 familii române și decă guvernării fără de inimă vor să vedă în curînd 130 familii cerșitoare, ba remi să scia ceva despre această lumea cea mare

În toamna anului 1885 a fost inspectorul de dare Zeitler Karoly din Zălău în Cehal, bag-semă ca să sondeze terenul, că priincios va fi pentru așezarea și înmulțirea Ciangăilor, căci ca să ușureze sörtea poporului de bună semă nu s'a dus. Vina, că este atăta restanță, a dîsă că este a dirigitorilor, însă totdeo-dată a pus-o și în spinarea făuritorilor de legi ai patriei noastre, și a îndemnat pe omeni să solvîscă, ce vor pute, căci peste restanță se va trage dungă.

Însă mergîndu omeni la notariul George Mariași, românu de nascere, care însă acumă se cuminecă cu „urvasora”, deși orecîndu a fost teologu la Eperjes, — acesta a dîsă cătră omeni, că numai în deșertă aducă 20—30 fl., căci aceia nu le ajută nimica, căci s'a hotărît în Zălău să li-se vîndă moșile și-se se aducă Ciangăi.

Despre inspectorul de dare Zeitler Karoly este de însemnat, că a venit dela Deva de curînd, și pôte că el a sciută fericit așa bine pe Hunedorenii.

Recomandăm această cesiune deputaților noștri naționali, ca să facă interpelare în dietă.

Ausonia.

SCIRILE DILEI.

Generalul Alexandru Anghelescu, ministrul de războiu român, însoțit de doi adjutanți, a plecat la Livadia, ca să salute pe Țarul Rusiei în numele regelui României.

—x—

Ministrul comunicațiunii a încuviințat să facă lucrările preliminare pentru următoarele linii de cale ferată: deputaților dietali Gavrilu Ugron și Gavrilu Daniel jun. pentru o cale vicinală dela Odeheiul sêcuesc prin Zeteleca, Mureșiu-Nyr, Ciucsereda și Apa frumôsă la Ghimeș; deputatului dietal Gavrilu Ugron pentru o cale vicinală dela Mureșiu-Nyires prin Gurgiu St. Miclăuș până la Bekashavas și pentru una dela Brașov prin Sepsi St. Georgi și Tușnadu la Ciucsereda.

—x—

Șeful oficiului poștal din Biserica-Albă, anume Stoiacovici, a fost arestat pentru defraudarea a 2100 florin.

—x—

S'a sancționat și promulgat legea prin care se înființază în România șese asiluri de infirmii, dintre cari două de clasa I și două de clasa II pentru bărbați, și două de clasa II pentru femei. Aceste asiluri, scrie „Războiul”, se vor instala în localurile monastirilor, care

se vor pute evacua de monahi și monahe, și într-o parte din acele localuri. În aceste asiluri se vor primi infirmii sêraci indigeni. Asilurile de infirmii se vor administra de către ministerul de interne (direcția generală a serviciului sanitar). Un regulament special va determina modul funcționării acestor asiluri.

—x—

S'au înaintat la gradul de locotenent: sublocotenentii Pamfilie Polonicu dela regim. de inf. Nr. 31 și Dumitru Popovicu dela regim. de inf. Nr. 64; la rangul de medic de regimentu clasa întâia: medicul de regim. clasa a doua Dr. Ionu Popu.

—x—

Ministrul de războiu român a comandat la fabrica Krupp mai multe tunuri mari de asediu.

—x—

În afacerea Szechenyi în Viena se comunică, că soția se va duce înderît în Rusia, de temă să n'o omere bărbatu său. „Elu mă urăsc, și ea, elu e Unguru, eu sunt Rusă, și Ungurii urăsc pe Ruși”. Conte Szechenyi se dice, că se căesc de fapta sa și doresce să 'și vîdă soția și copilul. Pașii ce i-au întreprins avocatul său, d'a fi pus pe picior liberu, au rămas până acum fără rezultat.

—x—

În ziua de Paști au fost în Pesta cinci incendii, în diferite părți ale orașului. De asemenea în Galizia se semnalază numeroase incendii, cu care ocaziune se comit mulțime de jafuri.

—x—

Comitatul Șomogy e cutrierat de o bandă de hoși, cari comit numeroase atentate în contra siguranței publice. În unele locuri tâlharii se dau de actori. Unul din ei, Geza Nagy, care fusese prinsu, a scăpatu. Tâlharii sînt urmăriți.

Retorica populară.

(Conferință la Ateneu.)

(Fine.)

Pe cîndu erau la modă proverbele: capul plecatu, de sabie nu e tăiatu, etc., pe atunci Românul sfătuia pe oricine dicîndu: câtu esci nicovă răbdă, câtu esci ciocan isbesce!

Decă te porți bine cu un om, prietinesce și cinstitu, și elu îți face rău, Românul îți va șopti: neteșceșă mîta, de vrei să și ridice cîda.

Neruşinarea dusă la extremă o arată dicîndu: cine cade în gîrlă nu se mai feresce de ploie, aplicîndu-o la cei cari și-au îngrozit mereu obrazul și pe urmă dau înainte ca porculu.

De sigur că, decă vr'odată adevărata talpă s'ar amesteca în treburile noastre de oraș, ar scrie — numai literile ce scie să le facă — multu mai bine ca noi, cari facem politica, diaristica, literatura et tuti quanti și ca probă: la copacul cădutu toți alergă să taie câte o cracă, dice țaranul cîndu năvălesc neamicii asupra unui sêrăcit.

Cîndu se răspîndesc vorba, că un om a fugit cu banii încredințați de publicu, își domiresce mirarea cu vorbe: lupul mîncă și din oile numerate; unui om care s'a trecut repede îi dice:

Ană scuiam în iarba

Și estu-timp scui în barbă;

Și altele, din care am estras numai pe acestea, rămînîndu ca să sfîșim cu partea acesta printr'un exemplu.

Ceea-ce găsim la Shakespeare, găsim la poporul român. O dicătoare e de ajuns: N'a apucat să eșă sufletul, și-i dai zor cu dîmne ertă-lu. Acesta se potrivește cu vorba lui Hamlet cătră mamă-sa: nici n'au esit aburii din bucatele de pomană și tu te gîndesci la mărișu.

Am arătat că singura lege de retorică românesă este: cîndu ne aflăm față cu o stare abstractă și schimbăm elementele abstracte în altele concrete; am arătat cum acesta se probază prin poeziile populare și prin dicătorile populare și tôte acestea le-am făcutu resumîndu conferința d-lui Barbu Ștefănescu dela 6 Aprile.

Acum vine rîndul basmelor. Se înțelege că nu e locul să reproducem aci totu ce a cetit d. Ștefănescu din basme, ba nici chiar o parte, dér ne vom ține de concluziile d-sale.

În cești 50 de ani din urmă s'a chinut biata limbă românesă cum se pôte mai rău, bîgându-se cu ducmul, fără să mai întrebe de pașaportu, tôte cuvintele abstracte, cari nu făceau nici de cum elementele unei arte.

Totul din scrierile acestea e o copie palidă după romanțierii de a 7-a mîna străini, dela cari au luat nu numai ideile, dér și vorbele. Ori-ce roman de al nostru vom deschide, vom putea constata lucrul acesta. Scriitorii de felul acesta nu cunosc hasmele noastre, căci decă le-ar fi cunoscut și le-ar fi cetit, ar fi putut se vață că singura lege retorică ce domnesce în limba noastră e concretizarea abstracțiunilor.

Omul care a sciut să profite de geniul acestei limbi e Bălcescu, mare patriot și istoric. Citesce din „Cîntarea României” câteva rînduri, cari umplu de admirare întregul auditoru.

Cam astfel înceia d. Ștefănescu:

E o necesitate și un adevăr practic pentru noi și chiar de o importanță vitală a stării în dezvoltarea limbei, căci, decă un popor pôte fi robitu economicește, ori cu armele, ori cu diplomația, nu pôte fi lipsitu de limbă niciodată. Tôte artele celelalte sînt mai multu său mai puțin spuse piericiunii. Un focu, o năvălire le e destul; limba însă se ține și cînd o limbă a dat capete de operă, produsul acesta rezultă la orice atacu, la orice bombardament. Grecii își datoresc existența lor politică numai cultivării limbii. Ei s'au strecurat în decursul veacurilor de-au ajuns până la noi, pe cînd alte popor s'au dus de multu și-au stins în nîptea negră și adencă.

Cînd poporul are convingerea că limba sa a produs capete de operă, nu poți să i-o mai răpesci, căci viersul ei care-lu incantă îi ține sentimentele sale.

Studiul cuprins în aceste două conferințe ale d-lui Barbu dela Vrancea e de o mare însemnată. Punctul de vedere din care a studiat d-sa limba, cercetările făcute, găsirea adevăratului spirit ce domnesce în înțelegerea limbii și în cuvintele isolate și în fraze, care a fost totdeauna neglesit de autorii noștri, constituie pentru domnul conferințiar un merit destul de însemnat, care e cu atăt mai mare cu cât valorosele scrieri au sciut să ne dea limba poporului.

Să urmăm cu toții exemplul d-lui Ștefănescu, să ne iubim limba, să ni-o cultivăm, pentru că, după cum dicea d. V. Urechia, sunetul limbei românesce e o musică ce deșteptă inima și deșteptarea inimii e deșteptarea României!

(„România.”)

Gheorghe dela Plevna.

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

Ei rîdeau și glumeau cu Vangvana și cu Vanyamvezi și de multe ori îi întovărășiau cu sutele câte o bună bucată de drum. La despărțire le diceau: „Întorceți-vă pe-aiici, întorceți-vă pe-aiici; ori și cînd veți fi bine primiți!”

Călătorii noștri înaintau acumă cu pași repedi. Drumul lor semăna cu un marș triumfal. „Cu toți ne simțiam mai liberi”, dice Stanley, „și fiecare din noi se simțea în cât-va domn peste natura din împrejurime!”

Numărul satelor de lângă cale se făcea din ce în ce mai mare. În poienile acoperite cu iarba verde și desă păseau turme numeroase de vite, capre și oi, pădite de copii. În tôte părțile se vedeau isvire de apă dulce și limpede ca lacrima. Prețul unei vite grase era de batjocură. Un bou costa ceva peste trei florini (cam 7 frs.), o capră și o oiă cam un florin.

În 26 Februarie caravana era departe de multu doritul lacu Victoria numai cu trei-deci de chilometri.

Inimele tuturor săltau de bucurie, de ore-ce sciau, că aici vor pute să se odihnescă mai multă vreme. Abia așteptau să se facă odată dioă, ca să audă porunca: „Susu băieți; înainte la drum!”

Cu strigăte vesele se puseră a doua și desu de dimineță în mișcare.

Drumul ducea prin văi și peste deluri, prin câmpi roditoare și prin sate numeroase. Cînd cei din capul convoiului ajunseră în vârful unei înălțimi, nu tomai grele de suitu, de odată se auđ un strigăt lung de bucurie. Cu toți sciau, că sîntu lângă lacu. Francis Poccock pași cu grabă înainte, în curînd însă se întorse înapoi la Stanley, esclamîndu cuvintele: „Am vedut lacul; este mărșu!”

Chiar și fața lui Frederic Barker, care bolnavu fiind de friguri, de-abia se mai ținea călare pe unul dîntre măgari, se înseninase.

Cu toți se grăbiră, să ajungă pe vârful înălțimii. Înaintea lor se estindea maiestosu frumoșa suprafața a lacului, pe care puternicele rațe ale sorelui o prefăceau într'o nemărginită și strălucitoare țară de argintu. Bucuria era fără margini. Vanyamvezi cântau inspirați:

„Cîntăți, amici, cîntăți; e gata lungul drumu,

Cîntăți, amici, cîntăți, căci iată Nyanza*);

*) Nyanza=lacu.

Cîntăți, cîntăți cu toți, cîntăți marelui lacu,
Priviți spre înderîtu și apoi priviți la elu.

E timpu îndelungat, de cînd voi ați pornit
Femei, copii și frați de multu ați părăsit,
Dar spuneți-mi acum, veduți-ați vre odat'
Pe acestu întinsu pământu un lacu mai minunat?

Susu capul ridicăți și câtu puteți priviți
Și spuneți, unde-va sfărșitu-și de găsiți.
Ca marele oceanu elu e nemărginit;
Priviți mereu la elu, căci nu are sfărșit.

Din țera Usukuma aici venim acum,
În astă țără mîndră ne scoase-ali nostru drum;
De multu, de multu lasat-amu finutul celu săracu
Și iată-ne acumă la multu doritul lacu.

Și mîne noi cu toți mereu ne-om veseli,
Cu bere și cu carne prea bine vom trăi;
Într'ega diuliță cînta-vom și omu juca,
Într'ega diuliță mîncă-vom și vom bea!“

Cu asemenea cîntări vesele porni ceta noastră la de-vaie spre satul Kaghehi. Cînd se apropiă de satu, dintr'odată îi eşiră înainte mai multe sute de războinicii înarmați din crescută până în talpi. Din norocire însă aceștia nu aveau de gîndu alt-ceva, decăt

Junii.

Cine nu cunoșțe tradiționala serbare a Junilor din Brașov? Ceea ce nu cunoșțem este numai adevărata ei origine. Scim însă că moșii și strămoșii locuitorilor de aci s'au pomenit totu cu această serbare și a rămasu vorba în popor: de mă va învrednici Dumnezeu să mai audu sfânta surlă. Surla este adică trîmbița monotonă a călăreșilor lui Cristos, cari se dau josu dintre Petri cu brađi împodobiti cu crucea. Sfânta surlă părea că plânge cumplit în anul acesta. Junii au fostu alarmați de vestea, că o înaltă poruncă dela stăpânirea unгурescă îi o-presce de-a mai duce stégul lor în colorile Ardealului, ce le pôrtă fiecare Român și fiecare Română pe întinsul hotarului acestei țări, de când amă recăpătatu și noi libertatea noastră individuală.

Cavalcada s'a făcutu în adevăr de astădată fără nici un stég. Junii erau însă mai numeroși și mai frumoși ca în alți ani.

Asupra cestiunei tricolorului, care a făcutu atâta vâlva aicea, vom reveni. Pentru acuma ne mărginim a publica regulamentul Junilor, ce l'amă primitu dela răposatul protopopu Baracă încă acum doi ani.

Petrecerile junilor români din preurbul Scheiu, ce se facu la Sărbătorile Pașcilor, suntu nisece datine vechi, aprópe de 500 ani, adică de pe la anul 1392, pe când se zidea biserica Sasilor din Brașov. Aceste datine suntu adase de peste Dunăre de predecesorii Romanilor din Scheiu și se păstrează până în zilele acestea, însă fără nici un regulament.

Deci ca și în viitorime să se potă susține neștirbite, oficiulu protopresbiteral al Brașovului, pentru observarea cu strictetă a usului vechiu, stătoresce următorulu:

Regulamentu.

1. Compania junilor din Preurbul Scheiu alu cetății Brașovului, după datină va alege: unu vâtafu, armașu mare și armașu micu pe cei mai dînteu însemnați în lista vechiă, și anume: celu dînteu vâtafu, alu doilea armașu mare și alu treilea armașu micu.

2. Lista junilor se preface în fiecare an, inseriindu-se membrii cei vechi pe rândul lor, apoi cei noi în rândul care va alege compania în co'nțelegere cu vâtaful.

3. Cei trei ampoliați din punctu 1, adică: vâtaful, armașul mare și armașul micu, decă nu se voru căsători în trei ani dela alegerea lor, compania va fi în dreptu a-și alege alți ampoliați în locul lor, cari însă de se voru fi purtat bine, pot fi realesi, însă cei din urmă numai pe unu an, ca să nu se desgusteze membrii companiei, cari vinu mai curându la rëndu de a fi aleși.

4. Ori care dintre membrii companiei va fi înrolat la miliția pe trei ani, voindu a-și păstra dreptulu și rëndul ocupat, va ave a se insinua la oficiulu protopopescu și la vâtaful junilor înainte de Pasce, séu în persónă séu prin óccare persónă a familiei sale, cu îndatorire, că va plăti în fiecare an jumătate din repartiția speselor ce voru căde asupra membrilor actuali; la din contră, decă nu s'a insinuat, nici a plătit, își va perde dreptulu și voindu a intra érași între junii, se va inscrie din nou după cei deja aleși.

5. Ori care altu membru alu companiei, decă nu se va presenta în ziua de Pasce cu compania junilor la actulu de alegere și a regulării companiei, va fi ștersu din lista companiei și voindu a reîntra, se va inscrie între cei noi.

6. De órece petrecerile junilor la Pasce suntu în onóra Invierei Domnului, voru fi deobligați toți membrii companiei a se purta conformu acestui scopu sfântu, ferindu se de beția, bătăi și alte excесе, căci la din contră pentru celu mai micu excesu va fi eliminat și chiar și pedepsit după vina lui.

Vâtaful este strinsu îndatorat a ține cu toți membrii companiei cea mai bună rëndu și pe cei renitenți și neascultători así arăta protopresbiterulu loculu spre îndreptarea réului.

7. Compania junilor se se supună ordinelor polițiene cu cea mai bună voință, arătându în faptă că petrecerile lor suntu nevinovate, menite pentru prasnicultu Invierei Domnului și așa în chipul acesta facu óddre bisericii și națiunei române.

8. La casu când protopopulu loculu nu ar fi unul dintre cei trei parochi dela biserica Sfântului Nicolae din Scheiu, atunci totă afacerea acesta a junilor cade în competența parochului primar dela această santă biserică.

Brașov, 1 Aprilie 1884.

Josif Baracă m. p. protopopu.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu Gaz. Trans.)

PESTA, 30 Aprilie. — Cu privire la espi-rarea convenției comerciale române, institutele de transportu austro-ungare au fostu avisate să denunțe în totu casul încă înainte de 1 Maiu tarifulurile convenționale cu România, dér' în același timp să declare, că denunțarea se retrage imediatu, în casu când raporturile de până acum nu voru suferi nici o întreprere.

MÜNCHEN, 30 Aprilie. — Regele a însărcinat pe ministeru să ceră dietei a regula referințele listei civile.

MUNCACI, 30 Aprilie. — Străpungerea tunelului căii ferate Berzkid s'a făcutu eră cu mare festivitate.

CONSTANTINOPOLU, 30 Aprilie. — O circulară a Porții cere din nou, ca Grecia să desarmeze repede și necondiționat.

DIVERSE.

NECROLOG. — Georgiu Șerbanu avocat, după grele suferințe, a repausat în 13 (25) Aprilie în alu 33-lea anu alu etății și alu treilea alu fericitei sale căsătorii, lăsând familia și pe numeroșele nemuri și amici în veci nemângâiați. Remășițele pămensesci ale regretatulu repausat s'au aședat spre vecinică odihnă în 14 (26) Aprilie, în cimitirul gr. or. rom. din Caransebeșu. Fi-a-i țerina ușoră și amintirea neuitată!

**

Origina viei. — D. Candole, în scrierea sa „Origina plantelor cultivate,“ ăite că origina viei datéza din timpurile cele mai depărtate. Astfel, s'a găsitu semințe de viță sub locuințele din Custione, lângă Parma, care dateză din etatea de bronză, într'o stațiune preistorică a lacului Varés (Italia), și în stațiunea lacustră

dela Wangen în Elveția. Adolf Pictet spune că vechii Aria și Samiții beau vinu. Cultura viei și fabricarea vinului datéza dela începutul vechiului imperiu. S'a găsitu o dovadă despre acesta în mormentu lui Ftah-Hotep, preotulu dela Memfis sub a patra dinastie. Acéstă dinastie domnia între anii 4500 și 5000 înainte de era noastră.

Dare de sémă,

despre veniturile și spesele balului Reuniunei femeiloru Române din Arad, datu în 25 Februariu 1886.

(Fine.)

Prin colecta d-lui Nicolau Zigre din Oradea mare 8 fl. dela: Jeroteiu Beleşu 2 fl., Paulu Vela 2 fl., Ioanu Popa 2 fl., Nicolau Zigre 2 fl.

Prin colecta d-lui Cornelu Nicóră în Arad 8 fl., dela: Ioanu Ardeleanu 1 fl., David Simon 2 fl., Georgiu Dogariu 5 fl.

Prin colecta D-nei Emilia Halicu din N. Sz. Mieléșu 7 fl. 40 cr., dela: Emilia Halicu 1 fl., George Morariu 50 cr., Maria Albu 20 cr., Ioanu Albu 30 cr., Czegény M. 20 cr., Telléry Iozsef 1 fl., Crișanu Nistoru 20 cr., Gregorie Vințanu 30 cr., Maria Martinu 30 cr., Elena Minisanu 30 cr., Antoniu Minisanu 30 cr., Albina Vințanu 30 cr., Nic. Vințanu 30 cr., Arsenia Raica 50 cr., Farkas Janos 20 cr., Kera Jozsef 50 cr., Sibic Nistoru 1 florinu.

Prin colecta d-lui Ioanu Roșu din Biserica albă 6 fl. 50 cr., dela: Ioanu Roșu 1 fl., Dr. G. Ilea 50 cr., Aureliu Novacu 5 fl.

Prin colecta d-nei Aurelia Dămianu din Bradu 6 fl. 30 cr., dela: Aurelia Dămianu 2 fl., Iulia Fugata 1 fl., Elisabeta Părău 1 fl., Otilia Boneu 1 fl., Sofia Germanu 50 cr., Leondea Teier 20 cr., Amalia Albu 60 cr.

Prin colecta d-lui Ioanu Lengérú în Brașov 6 fl. dela: Lazaru Nastasi 1 fl., Sterie Stinghe 1 fl., Vasilie Voina 1 fl., G. Navcasei 1 fl., S. Damianu 1 fl., Ion Lengérú 1 fl.

Prin colecta d-nei Sida din Șiria 6 fl., dela: Aloisia Sida 3 fl., Maria Beldea 1 fl., Dragina Mera 1 fl., Persida Secula 1 fl.

Prin colecta d-nei Matilda Bogdanu din B. Comloșu 5 fl. 50 cr., dela: Matilda Bogdanu 1 fl., Iulia Șerbanu 1 fl., Cleopatra Mihailovicu 1 fl., Ana Bugariu 50 cr., Maria Miescu 1 fl., Maria von Sztojanovits 1 fl.

Prin colecta d-lui Stefanu Erdélyi din Oréștiu 5 fl. dela: dr. Ioanu Mihu 3 fl., Alecsandru Nemesu 1 fl., Victoria Erdélyi 1 fl.

Prin colecta d-nei Pușcariu 5 fl., dela: Iuliu Pușcariu 5 fl.

Prin colecta d-rei Irina Antal din Beiușu 3 fl. dela: Augustinu Antal 1 fl., Irina Antal 2 fl.

Prin colecta d-nei Novacu din Pecica 2 fl.

Prin colecta d-nei Aurora Păcățanu din Timișora 2 fl.

Prin colecta d-lui dr. Georgiu Ploju din Curticiu 8 fl. dela: Demetriu Tamașdan 6 fl., dr. Georgiu Ploju 2 florini.

Constatându acestu resultat strălucit și aceste frumoșe sacrificii aduse în interesul culturai noastre naționale, Reuniunea cu plăcere să grăbesce a mulțumi onoratulu publicu pentru sprijinulu séu și în deosebi dómnelor și domnilor colectanți, pentru zelulu și ardórea cu care au contribuit la realisarea scopulu Reuniunei noastre.

Arad, în 15 Aprilie 1886.

Hermina P. Desseanu,
președ.

Letiția Oncu,
cassiera reuniunei.

Numere singuratice à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se potă cumpéra în tutungeria lui I. GROSS.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aureliu Mureșianu.

să le arête străinilor dibăcia lor în săgetatu și în svêrlitul cu lancea.

Stanley fu primitu cu prietenia de către arabulu Sungoro Tarib, care-i dise să rămâna mai multă vreme acolo. Și Kaduma, mai marele satulu, se arată fórt primitor. Elu fi dete lui Stanley ca locuință o colibă de formă rotundă, care însă băjbăia de cloani. Pocock și Barker primiră împreună o astfel de colibă.

Călătoria dela oceanulu indicu până la laculu Victoria finuse 103 zile, dintre care 70 zile de drum și 33 de odihnă. În timpul acesta făcuse caravana unu drumu de 1158 chilometri.

CAPITOLULU IV.

După alătea ostenele. — Visite numeroșe. — Stanley n'are odihnă. — Unu „domnitoru“ bețivu. — Pregătiri pentru circumnavigarea marelu lacu. — Informațiuni din partea indigenilor. — Alegerea soșilor de drum. — În golfulu Speke. — În mare strămtóre. — Hipopotamii împedecă debarcarea. — Țera Uruti. — Mai multe aventuri.

A doua di de diminéță la optu ciasuri, când Stanley se scula și eși afară din colibă, Vangvana și Vanyamvezi dormiau încă cu toți. Ei sciau, că acuma nu mai au drumuri de făcut, nici nu mai au să se témă de năvăliri, și prin urmare voiau să-și răsbune și ei nițelu de necazurile suferite.

Pe la nouă ciasuri veniră Francis și Frederik să-și poftescă lui Stanley „bună diminéță!“ Nu multu după aceea se înfășurară conducătorii de până acum al caravanei împreună cu mai mulți alți Vangvana și Vanyamvezi, ca să se informeze, decă „omulu alb,“ pe care-lu aveau dragu cu toți, a dormitu destulu de bine. Abia se isprăvi vorba cu aceștia, și iată că se anunță prințulu Kaduma și Arabulu Sungoro, care voiau să se informeze mai cu de-ambruntulu despre drumulu de până acum alu caravanei. În sfârșitu veni și soția lui Kaduma împreună cu mai multe prietene ale ei, așa încātu vizitele, care nu se făcură cu mai puțină etichetă ca 'n țerile civilizate, durară mai bine de două ciasuri.

Pe când locuitorii din Kaghehi se apucară din nou de lucrările obicnuite și anume de ascuțitulu topórelor, de reparatulu năvódelor, luntrilor, iesclor, gardurilor, bordeielor etc., ómenii lui Stanley se puseră să-și facă nisece colibe, care să le servescă de locuințe, până când voru pleca mai departe.

Stanley nu întârziă a-și reíncepo lucrările sale științifice. Mai întâiu trebuia să afle poziția geografică și înălțimea dela nivóulu mării a satulu Kaghekyi. După aceea avea să serie rapórtu pentru jurnale despre călătoria sa, precum și mai multe scrieri. Mai departe trebuia să 'ngrijescă, ca luntrea „Lady Alice“ să

fiă astfel întocmită, încātu să se potă întrebuinta la proiectata călătoria de juru împrejurulu laculu. Totodată trebuia să se convingă, decă cei rămași voru fi siguri în absența lui, căci era de 'nțeles, că la această călătoria nu voru puté lua parte toți ómenii, de cari dispunea, ci numai o mică parte din ei. Mărgelele și celelate lucruri pentru schimbú trebuiau prețuite după valoarea din părțile acelu, ca să se potă sci, câtu să i se dea ca daru și tributú prințulu Kaduma și regelui din Uciambi, din a căruí țeră Kaghehi este numai unu districtu neînsemnat. Într'unu cuvintu, Stanley nu avea vreme de perditu.

Ca să arête soșiloru săi de drumu africanu recunoscință pentru credința lor, elu le daru la toți câte o bucată de stofă și câte o mică cantitate de mărgele. După aceea porunci să se taie șese juncan și să se gătescă o masă mare. Ca bėtúră se dēdură vre-o două-țeci gallone*) de pompa**).

Abia se auđi prin împrejurime, că în Kaghehi a sositu o caravană mare, și îndatá și íncepu să curgă din tote părțile o mare mulțime de bărbați și de femei, parte ca să-și vadă pe străini, parte ca să le ofere spre cumpé-rare pesce săratu, boi, sare, cartofi, felurite fructe etc. (Va urma).

*) O mēsură englesă (1=4,544 litri).

**) Pompa este o bėtúră cum ca berea, făcută din bucatu séu făină trācute în stare de ferbere.

Cursul la bursa de Viena

din 20 Aprilie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Rentă de aur, Rentă de hârtă, Amortisarea datoriei, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Aprilie st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Renta română, Renta rom. amort., Impr. oraș. Buc., etc.

Cursul pieței Brașov

din 17 Aprilie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Bancnote românești, Argint românesc, Napoleon-d'ori, etc.

Umplutură prospetă din anul 1886

Ape minerale

indigene și streine, precum și un mare deposit de Parfumeria și Specialități recomandă

Farmacia „La biserica albă”

a lui

Franciscu Kellemen

Brașov.

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se pot face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite exact arătându-se și posta ultimă.

PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Ungaria: pe trei luni (3 fl.), șase luni (6 fl.), un an (12 fl.).

Pentru România și străinătate.

Table showing subscription prices for Romania and abroad: pe trei luni (10 franci), șase luni (20), un an (40).

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș. Each column contains train routes, times, and prices for various stations.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grăse.

Tipografia ALEXI Brașov.